

Կյու գեղեցիկ միայնուկ ,
Տանիմը ըլք-քեղ յիմն ՚ի տօն :
Խուլ է առ նա կյան անմեղ . —
Բայց ես այլազդ տամ յաննել ,
Ասէ , ձըգէ Սէր զաղեղն ,
Այլ արդել գութ անընդել :
Երկից Առազիկ . Կուսին մայր ,
Առեալ Հիմէն քերէր մօտ ,
Արի գըսարիկ , սա ճայն տայր ,
ՏԻՒԶՆ է ՄԻՀՐԱՆ քեղ կար
Յառնէ պատէ զգեղն ՚ի քօղ ,
Թաթիկ ՚ի լանջարն ամիտով ,
Արտեւանունք քաղցր ՚ի ցօղ ,
Ոտն առ Փեսայն սիրու ՚ի արտօվ :
Եմյօծ Հիմէն յառագաստ .
Ըղ կապարձեալ Սէրն ըմբռաստ
ԵՇ ՚ի նետից մերկ , զգաստ
Ըստրուկ առ ոտան անընդոստ :
Ինքըն պարեկ առ սեմոց .
Աւուրս սոկի շար ամաց
Հանիէ յօրհնից կընտընդոց ,
Մանկունս ՚ի թիւ աստեղաց :

ԱՐ ՀԱՐՍԴ

Ե սուդ մութ գիշերի
Զերդ Աստղիկ արուսեակ ,
Նըշուլիցն արփենի .
Աւետիս իւր հիւսեակ ,
Հարսնուհիդ Կյա մանուկ
ՏԱՆ ՏԻՒԶԵԱՆ լցո պայծառ
Ճափեցեր գեղ վափուկ
Նոր ցոլց յօց ՚ի վառ .
Ռերկրէ գէմն Հայրենիք
Է Զեր սուրբ հարսանիս ,
Իւր գարուն ջեր լինիք ,
Վառէ զիւր վարդենիս .
Դընդընչւնիք Եփրատայ
Զինջ ՚ի լցո ձեր գըլին ,
Բուրասասան Բիւրակնեայ
Փըթթէ զիւր գիրդ Ագին .
Եղունեակը ՚ի վու վու ,
Գորովեալ համբուրիկ
Տան տատրակը սիլարկու ,
Թըլո չնիկը բիւր գայլայլիկ .
Օազիւալ որթ զիւր ճաշակ ,
Նըլնենի զիւրըն միրդ
Ընծայեն անուշակ
Ի մէն մի ամին գիրկ .
Ք նման մանըր Մանուս* ,
Բերցէ նոր նոր Միհրան
Ի ծոցիդ կաթնարբուս
Մեղ ամէն տարեկան :
Երաւեակն յիւր բոլոր
Մինչ պարէ լուսաթեւ
Փարեացիս միշտ յոլըր
Է ՄԻՀՐԱՆ քոյդ արեւ :

ՏԵՐԱ ՍԻՐՈՅ ԵՒ ՄԵԶԱՐՄԱՆՑ
ԵՐԳՆԵԱՑ Հ. Ա. Կ. ԲԵՐԵՏՏՈՒԹԻՒՆ
30 ՅՈՒՆԻՒՆԻ 1849

* Փաղաքշաբար լսու դպրուանաց Ամենու ձայներ չարանո ՚ի տը. դայութեան :

— | Համիլնէյի հայագգի աղնիւ ժողովրդոց ազգային յառաջադիմութեան համար ըրած ջանքը ու աշխատառութիւնը մէկ երկու անգամ առիթ ունենալով գովեր ենք մէր լրագրին մէջ . և ասոր աշաննց աղդասիրական գործերուն ականատես վկայքարեկամներուո մէկին | Համիլնէ ըրած ճամբորդութիւնը հոս հրատարակելով պիտի հաստատեմք որ յիրաւի գովութեան արժանի ժողովաւրդ մընէ եղեր այս ժողովուրդը :

ԱՐԴՅՈՒՆ ՀԵՅ ԱՄՆ ՑԱՆՔԱԲԱՆՊՈԼԵՄ

Տարիէ մը ՚ի վեր Տաճկաց Եւրոպային մէջ ճանապարհորդութիւն ըրած ատենա, հետաքրքրուել արժանի շատ աեղեր և շատ գէպքեր թէպէտ աեւայ և հանդիսեցան, բայց զբաղմունքներս չի ներելով, և մանաւանդ հայրենիքէս գուրս՝ և սրբառակից բարեկամներէ հեռու ըլլալով; և բնաւամեննեւին սիրոս միսիթարութիւն մը չի գոնալով ոչ երբէք յօժարութիւն ունեցաց գրել մէ կու մը, գոնէ զուարձութեան նիւթ մըն ալ ես ճարելու համար։ Ակացյն հրատարակելու համար այս գրած յօդուածիս նիւթը՝ զիս միսիթարեց, իմ արտամութիւններս փարասեց, զիս ուրախացաց, հիսոցման մէջ ձգեց. և իմ սուտ կամ իրաւ այս շափաղանց կրիցոյուղմանը մէջ, կը համարիմ թէ շատ անտարքեր՝ չի պիտի ըլլայ՝ մանաւանդ նորէն ՚ի նոր ապդասիրական ոգիով գրուած՝ ճշմարիտ հայրենաներ և սքանչելի խորհրդաց ածութիւն թաթաղուն ազգային յօդուածներնիդ կարգացող աղքանէր անձանեց։

Վաղբանութիւնս մայրաքաղաքին հայտագրի բը-
նակիցները առ հաստրակ շատ անը մեր ամէն աղջ-
գակիցներուս ծանօթ են իրենց զանազան երկիր-
ներու մէջ վաճառականութեան պատճառաւ ու
նեցած երթեւեկութիւններովնին, և թէպէտ մէկ
ժողովրդեան մէկ մէկ անհատները երբեմն աւանա-
լով ընդհանուր բազմութեանը ունեցած բնաւո-
րութիւնը՝ վարքը և ամեն ուրիշ յատկութիւննե-
րը, գիւրին կերպով սուը գիտող մը կրնայ գու շա-
կել, բայց ես Պլուտարքոսին խօսքն ալ չեմ մոռ-
նոր ըսելու որ «Վասնաւոր անձին մը նմանապէտ»
մէկ ժողովրդեան մը վրացով՝ ոչ միայն արտաքին կե-
նակցութեան, և կամ մինակ յաջաղ և կամ ձա-
խորդ վիճակի մէջ ունեցած վարժունքները աչքի
և մոքի տունեւ բերելով, պէտք է որ գտառառան
ընեմք, այլ պէտք է մանաւանդ արթուն նկատումը
ներով բուն իրենց տանը և կամ երկրին մէջ ու-
նեցած առանձին կենցազալարութիւնը քննեմք, և
ոչ միայն երջանիկ օրերնաւն մէջ, այլ գէշ գիպուած
ներու մէջ ալո՞։ Ուստի մեր այս ազգակցացը մէջ
ութը կամ ինը ամփսէն ՚ի վեր գտնուելով՝ երկու
գիրուածի մէջ ալ, արումութեան և ուրախութե-
օրերու մէջ յայտնապէս վրանին փայլող քրիստոնէ-
ական բարեկարաչութիւննին և ազգային բուն յառ-
կութիւններ և հայրենասիրութիւննին անմանալով
կը պատմեմ, մէկ մը յուլիս և օգոստոս ամիսնե-
րուն մէջ աշխարհիս վրա պարտելու խրկուած քո-
չուած հիւանդութեան այս կողմերն ալ կոտորածներ
ըրած օրերը, և մէկմաւ ազգային պարօյին տարե-
կան քննութիւնը։

ՎԵՐԴԱԲԵԼ 700ի չափ տունել բազկացեալ աղ-
գայնոց մէջ եմ, բայց ինձի կ'երեւայ թէ մէկ
բազմաթիւ և բարեկարգ գերդաստան մըն է այս
բոլոր քաղաքակից ժողովուրդը։ Վերաբը և տոռ-
ըին և միջակային կարգը ժողովրդ եան՝ պվերդու-

թեան թշնամի՝ մոլութենէ աղաս՝ ժիր և աշխատասէր փոյթով կը ջանայ կ'աշխատի որ պիտոյքը հոգայ, մէկու մը ծանրութիւն չըլլայ, և իբրեւ կրտսեր եղացար խոհեմութեամբ կը հապատակի աւագանւոյն. կրյարդէ և կը մեծարէ ազնիւ հընազանդութեամբ։ Եւագանին իրենց մասնաւոր հոգերէն առաջ առ հասարակ աղդը կը խնամէ գաղտ և յայտնի բարերարութեամբ։ որոշեալ ատեաններով հասարակութեան գատաստանները կ'որոշէ, ազգին յառաջադ իմութիւնը կը խորհի, սիրոց օրինակ իր վրայ ցըցունելով ամբողջ ազդը եղայրական սիրոց մէջ կը պահէ։ Ի՞ուր աղդը լուսաւորչեան սուրբ կրծնից հաւատարիմ և նախանձախնդիր աւանդապահ, արտօպին չորաշունչ հողմերէ անվըտանդպատապանեալ հոգեւորապէս և մարմնաւորապէս՝ իմաստութեամբ կաւալիարեալ է արժանինոտիր Առաջնորդ հոգեւոր Տէր՝ Ճշմարիտ աղդանէր և հմուտ կենցաղագէտ՝ եղթօրորդի որբազան Արդիս արքեպիսկոպոսի հովանաւորութենը տակ, որ իւր պաշտօնին պահանջմունքները անթերի ունենալով, ցուպ և գաւազան միանգամայն վարելով կը հովուե իրքաղաքակից ժողովաւրդը այսքան տարիէ ՚ի վեր, և որուն ակնածելի վարուցը և խոհական իմաստութեանը բաւական վկացութիւն կը համարիմ, թէ որ յիշեցընեմ այս տեղս, նախկին Պատրիարք Կոստանդնուպօլսյ սրբազնն Պօղոս արքեպիսկոպոսին եղթօրորդի ըլլալէն զատ, հանգուցեալ աւաջնորդ տեղւոյս բազմուհմուտ Անորովով արքեպիսկոպոսի մանկութենէն ՚ի վեր ծունկին առ ջին կրթուած մէկ հատիկ ձեռատուն և սիրելի աշակերտն ըլլալը։

Օդոսառա և յուլիս ամիսներուն մէջ երբոր բուլը քաղաքացին քը ցաւոյն բռնութենէն սարսափած յետին տարակցուի մէջ կը գտնուէր, երբոր յոյներուն աւագանին և հոգեւոր գլուխնին ձըգեր ժողովուրդը միայն անձին փրկութիւնը հոգալով հետաւոր տեղեր քաշուէր, ու ժողովուրդին հասարակութիւնը անտէր մնացեր՝ մեռելները թաղող գրեթէ կուիւով և վարձքով կը գտնէին. երբոր հրէից աղբը գլխաւորներուն տաւները կը քարիոծէին՝ որ ինչու անխնամ ձգեր են աղբը, ու առտանգական ցրուած մէկ ոտպլնին գերեզմանին վասսին մէջ ինչած համարելով թշուառութեամբ կը հեծէին և հայաղդի ժողովրդեան բարեպաշտ աղբասիրութիւնը կը տեսնայի մէկ կողմէն ու սրան չացեալ կը մնայի. կը տեսնայի որ ժողովուրդը՝ իր հոգեւոր հովուոյն առաջնորդութեամբը գիշեր և յերեկի լուսուծոյ սուներ կ'ապաւինէր. երեկոյեան աղօթքներով, հսկումներով աստուածային բարձրութիւնը ամսոքելու կը ջանար. աղբին երեւելիները կարօտելով օգնութեան կը վաղէին, հիւանդաց համար գարմանինիներ սորոշելով՝ բյիշկներ կը վարձէին, հետաւոր տեղերէ գեղեր բերել կուտային, առաջնորդարանը եղեր եր աղբին հասարակաց գեղարանը, մեռելաթալներ դնելով, վըշտայցելոց միմիթար ըլլալով. վերջապէս հասարակութեանը մէջէն ալ եղայրութիւն մը հաստատուերէր զատ, որ ամէն օգնութիւններէն եաբը մեռելոց յուղարկաւորութեանը ու զեկից կ'ըլլային մինչեւ այն հետաւոր գերեզմանատունը. և թէպէտ այս աշխատութեանը մէջ իրենց մէջէն նոյն պատուհանին զահ կ'ըլլաց մէկ քանին, բայց մնացեալները առանց վհասելու ետ չեն կենար ամեննեին նոյն Քըրիստոնէական առաքինութենէն. Ահա ճշմարիտ

1 Աւրիշը պարսաւելով մէկուն գովելստ հարեւէցէ միուքս , ըստծներուն ստուգւթեան համար տես 110 թիւն Հայութան օբադրին :

Նը տղայոց վիճակին անցարմաք ըլլաց ,
ու տղաք ալ անսնք սորմելով ատեննին
անցունեն , ու յետոյ գպրացէն գուրս
ելլելու ըլլան , Բնչ կ'ըլլայ անսնց վի-
ճակը , «Խեզզ տղաքը այն ժամանակը՝
ո իրենց կրթութիւն հասարակութէն
ո զատւած , իրենց ազքատութեամ-
ո բը՝ բարձրագոյն կարգերէն հեռա-
ո ցած , այս երկու կարգին մէջ տեղը՝
ո իրենց նման եղող բազմաթիւ հե-
ո տամաւաներէն խորատկուած , ու
ո սորված ու սմունքներնուն վերջին մէկ
ո ակնածութիւն մը ընելու համար ,
ո ամէն քաշածներնուն դէմ , զրար-
ո վանց կեզզ բարեկեցութիւն մը ցը-
ո ցընելու ստիպուելով՝ այն գերազդ
ո երիասարդները՝ թէ որ փառասէր ,
ո կարող ու սրաստ են նէ՝ իրենց յաջո-
ո ղութիւն ազգային քաղաքական կար-
ո գը ասակն ու վրայ ընելով , գտնալու
ո կը յուսան . իսկ թէ որ աշխատա-
ո սէր , ու չափաւոր են նէ՝ ոչինչ գործ-
ո քեր ընդունելու կը զիջանին , որ հա-
ո սարակօրէն թօշակով կամ օրականով

ո բանով մարդոցմէն խիստ քիչ վարձք
ո կուտան՝ և կը նայինք որ ազգե՞ա
ո նորիք թօռակալ ու օրականով բա-
ո նողներէն վեր կը գասէ նէ ալուրիշ
ո բանի համար չէ, այլ միմիայն, իրեն
ո տուած վարձքէն աւելի անօնց գործ
ո գործել ապաւ համար է ո:

Եւրոպացին մը իրենց երկիրներուն վլ-
րայօք լրեր է, բայց չք մի որ մենք ալ
տասներիններորդ գարուն քաղաքական-
նութեան մէջն ենք. չք մի որ մենք
ալ եւրոպացիններուն ցանկացած բա-
րեկեցութիւնը ձեռք բերելու համար
կ'աշխատինք, ու հետեւաբար ալ ա-
նոնց գործածած միջնորդը կը գործա-
ծենք, ուստի ինչ որ անցարմար գառ-
տիարակութեան մը հետեւանացը վլ-
րայօք եւրոպացի մը իր ազգին համար
կը վախինայ, նոյնուաղ սկզբք է որ մենք
մեր ազգին համար սպասենք, մասնա-
ւանդ որ այս գուշակած գէջութիւնն-
ներնուս նշանները արգէն սկսան ե-
րեւիլ:

Վզգին գաստիարակութիւնը կանոնաւոր ձամքու մը մոցընելու համար , կարծեմ որ , աս բանին համար մասնաւոր ընկերութիւն մը ընելէն ուրիշ հնարյա չի կայ . վասն զի , մինչ չեւ հիմայ աղդին գաստիարակութիւնը մասնաւոր մարդու ձեռք մնալով որ աստիճան հասաւ՝ յայտնի բան է : Այս գային գաստիարակութեան մը պէտք ընդարձակ բան մը որ լման աղդի մը մանաւանդ մեզի պէս ցրուեալ աղդի մը բարդու իր մէջը կը պարաւնակէ , առանձին մարդու մը գլուխը կամ մէջ քանի տարսուան փորձին մէջ չի սպիրը Յարմար գաստիարակութեան գրութիւնը մը երեւակայելով չըլլոր , այ բանին վրայ մտմբառալու , տեսնելու լսելու , փորձելու , կարօտ է . արբ վելիք գաստիարակութիւնն ու տնիկաց առնելիք մարդոց վիճակը՝ պիտոցը՝ ու վախճանը իրարու համեմատելու է . ըստ կ'ուղեմ որ այս բանը շատերուն լինելիքին , շատերուն փորձին , ու շատերու

գործակցութեանը կարօս է : Եւրոպայի մէջ դաստիարակութեան ու կըրթութեան վրայ հոգ տանելը կարեւոր աղաշտոն մըն է , որուն համար անթիւ մասնաւոր ընկերութիւններէն ՚ի զատ , աղբային ժաղվիքներ ալ կայ . ան ալ բաւական չէ , տէրութեան կողմէն ալ այս բանին համար յատուկ պաշտօնեայ մը օրոշուեր ու անոր վրայ խորհելն ալ յատուկ պաշտօն մը եղեր է : Դաստիարակութեան վրայ այսքան հոգըն ու ջանքը անանկ երկիրներու մէջ կ'ըլլայ ուր աղբին ամենամեծ մասը մեր գիտցածին նայելով փիլիսոփայ կը ուշադուի , ուր ամէն չէօթրճիւն ու ամէն առաջաձին ծոցը գիրք մը՝ ու ձեռքը լոտիիր մը ունի . ուր մեծ պղտիկ առհասարակ համոզուեր են որ ԱՊարագ դուս միաքը դաշտի մը կը նմանի . ուր թէ որ մարդ ցորեն չի ցանէ , ան շուշտ սատանան ալ հոն որոմ կը ցանէ . (Պինդամ) : Այս , այսքան պդուշութիւնը անանկ երկիրներու մէջ կ'ըլլայ կ'ըսեմ , ուր հասարակաց կը ը

